Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ ΤΑ ΔΟΞΑΣΜΕΝΑ Ἑλληνικὰ φτερά. — Ὅπως κάθε ἑορτασμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἔτσι καὶ τῆς ἀεροπορίας μας, βρίσκει πλήρη ἀπήχηση στὶς καρδιὲς καὶ στὸ φρόνημα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ποὺ χιλιετηρίδες φυλάττει τὶς θερμοπύλες του. — Χωὶς νὰ περνᾶνε οἱ βάρβαροι. — Ἄλλωστε οὔτε καὶ τότε πέρασαν. — Ἡ «νίκη» τους ἦταν μιὰ ἱστορικὴ ὀφθαλμοπάτη. — Ἐκεῖνοι χάθηκαν. — Οἱ ὑπερασπιστὲς ἔμειναν καὶ θὰ παραμένουν στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. — Ἀκόμη πιὸ παλιὰ ἱστορία ὁ Ἴκαρος ποὺ ἔδωσε καὶ τὸ ἠθικὸ ὄνομὰ του στοὺς σημερινοὺς ἀετούς μας. — Ὁ Ἴκαρος ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ θέλησε νὰ ἀγνοήσῃ τὴ δουλεία τῆς βαρύτητας καὶ τῆς ὕλης γιὰ νὰ ἀπογειώσει τὰ ἀνθρώπινα ὄνειρα. — Οὔτε κι' ὁ Ἴκαρος χάθηκε παρὰ τὴν τραγωδία του. — Θὰ χανόταν, δὲν θὰ τὸν ξέραμε ἂν δὲν προσπαθοῦσε — Ἀκόμη καὶ τὸ ἀνέφικτο ★ ΚΑΛΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΑ. — Ἀλλὰ εἶμαστε τῆς γνώμης ὅτι δὲν εἶναι σωστὸ νὰ μένουν ἀπ' ἔξω οἱ σοῦπερ μερακλῆδες καὶ οἱ λούκουλοι. — Πῶς νὰ μὴ τὸ σκεφθεῖ κανεὶς αὐτό, ὅταν διαβάζει σὲ διαφήμιση πρίζουνὶκ τῶν Ἀθηνῶν ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη καὶ τοῦ ποιλιοῦ τὸ γάλα; — Εἶναι δὲ ἡ κυριολεξία. — Ἂς θεωρηθοῦν λοιπὸν τεκμήρια τουλάχιστον τὰ ἀκόλουθα εἴδη (τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὴ διαφήμιση). — Ἀγριαγγιναράκια Ἰταλίας, φασιανοὶ καὶ παπάκια ... μεξικάνικα φαγητά, Μπρὶ καὶ Καμεμπὲρ Γαλλίας, χέλι φιλέτο καπνιστό, ...χελωνόσουπες, χλωρὸ πράσινο πιπέρι, μπύρα χειμῶνος κλπ. — Ἀλλὰ καὶ δυὸ τρία κεντρικὰ σοῦπερ μάρκετ τῆς πόλεώς μας ἐλάχιστα ὑστεροῦν σὲ τέτοιες γαστριμαργικὲς ἀκρότητες.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ὄχι ἀντάξιό του

ΤΕΣΣΕΡΑ χρόνια μετὰ τὴν ἀποχώρησή μας ἀπ' τὸ στρατιωτικὸ σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ, μποροῦμε νομίζω νὰ ἐλέγξη κανεὶς τὴν ἀπόφαση ἐκείνη τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως σὰν προϊὸν εἴτε συγχύσεως, εἴτε δημοκοπίας!

Καὶ ἡ μὲν σύγχυση δικαιολογεῖται σὲ ὡρες ποὺ ὁ Ἀττίλας 2 καταλαμβάνει τὸ 42% τῆς Κύπρου, θέλω νὰ πῶ ὅτι δικαιολογεῖται ἀὐ ἀνθρώπινη ἀντίδραση ἀλλὰ ὄχι καὶ σὰν ὑπεύθυνη κυβερνητικὴ ἐνέργεια, σὰν ἱστορικὴ πράξη. Ἡ πολιτικὴ δὲν ἐπιτρέπει συναισθηματισμοὺς καὶ ἀντιδράσεις ποὺ εἶναι αὐτονόητες στὰ ἄτομα. Ἡ πολιτικὴ εἶναι σκληρὴ ἀφοῦ δὲν καθορίζεται ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη ἀλλὰ ἀπὸ τὴν δυναμικὴ σχέση καὶ ἀνέλιξη τῶν φαινομένων καὶ τῶν γεγονότων. Καταξίωση τῆς πολιτικῆς εἶναι τὸ νὰ συλλαμβάνει κανεὶς ἔγκαιρα τὴ διαλεκτικὴ πορεία τῶν πραγμάτων καὶ νὰ ἐνεργεῖ κατὰ τὶς ἐπιταγές της μὲ ψυχρό, σχεδὸν ἀμὸ ρεαλισμό. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ἡ ἀπόθεση ἀπέναντι στὴν Ἱστορία βρίσκεται στους ἀντίποδες, μὲ τὴν ἄλλη τὴν καφενειακὴ ποὺ εἶναι συλλογιστικὴ τῆς καρδιᾶς, καὶ ὄχι τοῦ νοῦ ποὺ εἶναι πτώση τοῦ θυμικοῦ καὶ ὄχι στάθμιση τῶν ἀναγκαιοτήτων!

Ὁποια λοιπὸν κι' ἂν ἦταν ἡ ἀπόφασιρα τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1974 ὅσο τραγικὲς κι' ἂν ἦσαν οἱ στιγμὲς του, ὅσο φοβερὸ τὸ ἔλγος καὶ ἡ ἀπόγνωση τῶν κυβερνώντων ἀπὸ τὰ μαῦρα μαντάτα, ἀλλὰ κι' ἀπ' τὴν ἀδυναμία παρεμβάσεως, δὲν δικαιολογεῖ τὴ λήψη μιᾶς κρισιμοτάτης ἀποφάσεως, ποὺ δὲν στηρίζεται σὲ ρεαλιστικὲς ἐκτιμήσεις. Καὶ ἡ σημερινὴ ἀναθεώρηση τῆς κυβερνητικῆς γραμμῆς στὸ κεφαλαιῶδες ἀπὸ ζήτημα παρέχει τὴν ἀπόδειξη, ὅτι ἡ τότε ἀντιμετώπιση δὲν ἦταν ἡ πρέπουσα.

Ἀκόμη κι' ἂν λάβει κανεὶς ὑποθαρῶς ὑπ' ὄψιν αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ κ. Καραμανλῆς (ὅτι δηλαδὴ δὲν εἴμαστε ἐμεῖς ποὺ διαζώσαμε γιὰ νὰ ξαναμποῦμε στὸ στρατιωτικὸ ΝΑΤΟ — δηλαδὴ στὴν κυρίως ἀτλαντικὴ Συμμαχία), ἡ οὐσία τῶν πραγμάτων, δὲν ἀλλάζει. Θέλουμε εἴτε μὲ βῆμα ταχὺ, εἴτε μὲ βῆμα περιπάτου νὰ ἐπανέλθουμε στὸ ΝΑΤΟ.

Ὅμως θὰ δεχόταν καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ τὸν παρομοιάσει κανεὶς μὲ τὸν γνωστὸ ...Ἀγὰ τῆς παροιμίας ποὺ θύμωσε καὶ ἔκοψε τά... φρύδια του; Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπ' τὴν ἀπάντηση ποὺ θὰδινε ὁ ἴδιος, εἶναι γεγονὸς ὅτι πολὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ τοῦ ἀποδώσῃ κανεὶς τὸ ἐλαφρυντικὸ τοῦ θυμωμένου Ἀγά, ὅταν εἶναι τρομερὴ ἡ πολιτικὴ πεῖρα ποὺ διαθέτει καὶ ὅταν ἥτο γνωστὸ πόσο ρεαλιστικὸ εἶναι τὸ ταμπεραμέντο του σὰν δημοσίου ἀνδρός.

Γιατὶ λοιπὸν ἀποφάσισε τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ; Μήπως οἱ νόμοι τῆς διαλεκτικῆς ποὺ προαναφέρα μποροῦν νὰ προσφέρουν, κάποια ἐξήγηση; Μήπως δηλαδὴ ὅπως ἦταν τότε ἡ ἔξοδος ἐπιβεβλημένη, ἄρα καὶ συμφέρουσα, ἔτσι εἶναι καὶ τώρα ἀπαραίτητη ἡ ἐπάνοδος; Ἡ πορεία τῶν εὐνικῶν θεμάτων δὲν ἔχει ἀποδείξει κάτι τέτοιο. Πουθενὰ δὲν φάνηκε ὅτι ἡ ἀποχώρησή μας ἔκαμε ἐχθροὺς καὶ φίλους νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ ἀποφασίσουν εὐνοϊκότερα γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Οὔτε ὅμως καὶ ἡ ἴδια, ἡ κυβέρνηση ἔχει ἐμφανίσει ἔτσι τὴν ἀναθεώρηση τῆς ἀποφάσεώς της.

Δὲν εἶπε δηλαδὴ ὅτι ναὶ μὲν τώρα ἐπιβάλλεται ἡ ἐπάνοδος ἀλλὰ ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἀποδείξεις γιὰ τὴ δικαίωση τῆς ἀποχωρήσεως.

Τί μένει λοιπὸν σὰν ἐξήγηση; Μέχρις ὅτου ἡ ἴδια ἡ κυβέρνηση θεωρήσει ἀναγκαῖο νὰ μᾶς ἐνημερώσει εἶναι φυσικὸ νὰ αἰωρεῖται ἡ ὑπόνοια ὅτι τὸν τραγικὸ Αὐγούστο τοῦ 1974 ἐνήργησε μὲ πρόθεση νὰ προσφέρει κάποιαν ἐκτὸ νωση στὸν κόσμο. Καὶ μιὰ τέτοια ἐνέργεια δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ χαρακτηρισθεῖ, σὰν δημοκοπική!

Τὸ πρᾶγμα μπορεῖ νὰ γίνει ἀνεκτὸ στὶς πραγματικές του διαστάσεις ἂν θελήσει κανεὶς νὰ σκεφθεῖ ποιὰ θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξη τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων στὴν τετραετία ποὺ διέρρευσε ὄχι μὲ τὸ νὰ ἀπελθοῦμε ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ, ἀλλὰ νὰ ἀπειλοῦμε τὴν ἔξοδό μας...

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τῆς ἐξόδου ἀπ' τὸ ΝΑΤΟ θὰ προβληματίσει ἔντονα τοὺς διογράφους τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, καθὼς θὰ τὴν ἀντιπαραβάλλουν μὲ τὸ σερὶ τόσων καὶ τόσων πράξεων καὶ ἐπιλογῶν του ποὺ τὸν καθιέρωσαν, σὰν κατ' ἐξοχὴν ὑπεύθυνο πολιτικὸ ἄνδρα καὶ ἐχθρὸ τῆς δημαγωγίας.

ΠΑΝ

Βραδυὰ Παλαμᾶ

ΣΠΕΣΙΑΛ φιλολογικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ «Πολιτιστικοῦ Κέντρου Πατρῶν» γιὰ τὰ 35 χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ τὸ βράδυ ὥρα 7 στὸ Δημοτικό.

Ὁμιλητὴς ὁ κορυφαῖος παιδαγωγὸς μας καὶ πνευματικὸς ἄνθρωπος Εὐάγγελος Π. Παπανοῦτσος, μὲ θέμα «Ὁ Παλαμᾶς καὶ ἡ Ἐθνική μας Γλῶσσα». Θὰ προηγηθεῖ εἰσήγηση — αἴτημα τοῦ «Πολιτιστικοῦ Κέντρου», νὰ γίνει μουσεῖο τὸ Σπίτι ποὺ γεννήθηκε ὁ Παλαμᾶς (ὁδὸς Κορίνθου) καὶ θὲ ἀπαγγελθοῦν ποιήματα ἀπὸ τὴν καλλιτέχνιδα — ἐκπαιδευτικὸ κυρία Σοφούλα Καλογερᾶ — Φραγκοπούλου.

Ἐπίσης θὰ ἀκουσθεῖ καὶ ἡ φωνὴ τοῦ μεγάλου ποιητῆ σὲ ἀποσπάσματο ἀπὸ τοὺς «Καημοὺς τῆς Λιμνοθάλασσας» καὶ τὸν «τάφο»...

Ἐξ ἄλλου στὶς 11 π.μ. σήμερα τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου θὰ καταθέση στεφάνι στὴν προτομὴ τοῦ ποιητῆ στὰ Ψηλαλώνια.

Ἐπειδὴ τούς ...ξεφορτωνόμαστε

ΕΙΝΑΙ λοιπὸν προφανὲς ὅτι ἡ ποιότητα τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν καὶ ἡ σχετικὴ προετοιμασία τους δικαιολογεῖ τὴν καθυστέρηση τοῦ ἑορτασμοῦ κατὰ ὀκτὼ μῆνες (ἀφοῦ ἡ συμπλήρωση τῶν 35 χρόνων ἀπ' τὸ θάνατο τοῦ Παλαμᾶ ἦταν στὶς 27 Φεβρουαρίου).

Κὰι μὲ τὴν εὐκαιρία σημειώνομε τὶς ἀντιρρήσεις ποὺ ἔχουν μερικοὶ γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν ἐπετείων θανάτου καὶ ὄχι γεννήσεως τῶν μεγάλων.

Σχετικὰ μ' αὐτὸ ἔγραψε κάποτε ὁ Σπῦρος Μελᾶς: «Μὲ τὸ νὰ γιορτάζουμε τὶς ἐπετείους θανάτων, εἶναι σὰν νὰ χαιρόμαστε ποὺ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μᾶς ἄδειασαν τὴ γωνιά»...

Ἑλληνίδες Ὁδηγοί

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ἐπεκτείνει συνεχῶς τὴν ἀκτινοβολία του. Τώρα μετέχει στὶς πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις ὄχι μόνο τῶν κομμάτων τῆς Ἀριστερᾶς, ἀλλὰ καὶ τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν.

Ἔτσι τὴν περασμένη Κυριακὴ ὁ καλλιτέχνης — καραγκιοζοπαίκτης Γιάνναρος ἔδωσε μὲ ἐπιτυχία παράσταση στὸ «Δημοτικὸ» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν τῆς περιοχῆς μας.

Ὅπως καὶ στὶς παραστάσεις Καραγκιόζη ποὺ δόθηκαν στὰ πλαίσια τοῦ φεστιβὰλ τῆς ΚΝΕ, ἔτσι καὶ τὴν Κυριακὴ μὲ τὶς προσκοπίνες ὁ Γιάνναρος ἦταν ἄφθαστος.

Τὸ περιοδικὸ τοῦ ΟΓΑ

ΑΠΟ τὶς ὡραιότερες ἐκδόσεις γιὰ τὸν κόσμο τῆς ὑπαίθρου μας τὸ μηνιαῖο περιοδικὸ τοῦ ΟΓΑ. Δὲν πρόκειται μόνο γιὰ τὸ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον καὶ γλαφυρὸ σὲ διατύπωση περιεχόμενο τοῦ τεύχους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν λαμπρὴ τεχνικὴ ἐμφάνιση καὶ τὴ δημοσιογραφικὴ ἀρτιότητα ποὺ δείχνουν ἀληθινὸ μεράκι, ἀλλὰ ποὺ πρὸ παντὸς ἀπορρέουν ἀπ' τὴν πεποίθηση ὅτι καὶ στὸν Ἕλληνα ἀγρότη εἶναι καιρὸς πιὰ νὰ προσφέρεται ἡ ποιότητα μὲ πλήρη σεβασμὸ καὶ στὴν κοφτερὴ κρίση του καὶ στοὺς μόχθους του.

Τὸ περιοδικὸ (9ο τεῦχος) ποὺ ἐπιμελεῖται ὁ κ. Κ. Βλάχος προσφέρεται στὴν ὕπαιθρο καὶ διανέμεται δωρεάν. Γι' αὐτὸ εἴμοστε ἀπόλυτα βέβαιοι τόσο γιὰ τὴν πολιτιστικὴ του ἐπίδραση, ὅσο καὶ γιὰ τὸν πλουτισμὸ τῶν γεωργικῶν γνώσεων τῶν ἀγροτῶν μας.

Ἄς βοηθήσουν οἱ Λευκάδιοι

ΣΕΙΡΑ τώρα καὶ τῶν Λευκαδίων τῆς πόλεώς μας (ὅπως καὶ κάθε παροικίας) νὰ προσφέρουν τὸν ὀβολό τους γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση καὶ ἄνετη λειτουργία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μαθητικοῦ οἰκοτροφείου τῆς Λευκάδας.

Πρόκειται γιὰ ἕνα τριώροφο κτίριο σὲ οἰκόπεδο γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ ὁποίου ἡ Μητρόπολη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης χρεώθηκε 1.600.000 δρχ. Κόποι πολλοὶ καὶ θυσίες μεγάλες ἀπαιτήθηκαν γιὰ τὴν ἀνέγερση. Κι' ἀκόμη χρειάζονται νὰ γίνουν πολλά. Μέχρι στιγμὴς ἔχουν συνεισφέρει οἱ ναοὶ καὶ τὰ μοναστήρια τῆς Μητροπόλεως, τὸ κράτος καὶ μερικοὶ δωρητές.

Ὅπως ἀναφέρει ὁ μητροπολίτης κ. Νικηφόρος σὲ ἐκκλησιά του, τὸ οἰκοτροφεῖο θὰ βοηθήσει φτωχὲς μαθήτριες τοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ λυκείου νὰ περατώσουν τὶς σπουδές τους. (Στέγη, τοφή, θέρμανση, ψυχαγωγία καὶ κάθε πνευματικὴ ἐνίσχυση).

Κάθε προσφορὰ (ἔμβασμα) γιὰ τὸν ὡραῖο αὐτὸ σκοπὸ στὴν Μητρόπολη Λευκάδος.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ Αἰγαῖο καὶ ἡ Κρήτη κ. Ν. Καβρουλάκη

Ἡ ἐργασία τοῦ γυμνασιάρχη καὶ συγγραφέα κ. Νίκου Καβρουλάκη, ποὺ τυπώθηκε πρόσφατα στὴν Ἀθήνα «Τὸ Αἰγαῖο, καὶ ἡ Κρήτη στὴν ποίηση τοῦ Φοίβου Δέλφη» εἶναι μιὰ ὡραία εὐκαιρία νὰ δοῦμε πόσο ἡ ποίησή μας ἔχει νοιώσει αὐτὸ τὸ μεγάλο καὶ συγκλονιστικὸ θέμα: Αἰγαῖο καὶ Κρήτη. Ὁ ποιητὴς τῶν Δελφῶν Φοῖβος Δέλφης εἶναι ὁ ἐκπρόσωπός της στὸν χῶρον αὐτὸ ἀπὸ τοὺς πιὸ βαθύτερους καὶ ἀποδοτικώτερους. Ἔτσι τὸ βιβλιαράκι τοῦ κ. Καβρουλάκη, γίνεται κάτι περισσότερο ἀπὸ ἐπίκαιρο, εἶναι μιὰ νότα μουσικῆς καὶ αἰσθητικῆς παρουσίας πανελλαδικῆς ποὺ ὄχι ἁπλῶς ἀναφέρεται, ἀλλὰ συνδέεται καὶ δονεῖται πάντα ἀπὸ τὸ ἀπέραντο ὑδάτινο κόσμο καὶ τὰ νησιά του, τὸ Αἰγαῖο καὶ τὴν ἀκατάλυτη Κρήτη.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἐκακοποιήθη καὶ ἀπεβλήθη τῆς βουλῆς ὁ Βοραζάνης

ΑΘΗΝΑΙ. Βιαιότατα ἐπεισόδια διεδραματίσθησαν εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ τῆς παρουσίας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ βουλευτοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Βοραζάνη, ὁ ὁποῖος ἔχει ὑπογράψει μετὰ τέως ὑπουργῶν καὶ στρατηγῶν δήλωσιν, περὶ λήξεως τοῦ συμμοριτοπολέμου διὰ συμβιβασμοῦ. Ὁ κ. Ρέντης, λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι ὁ κ. Βοραζάνης δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἐγένετο δὲ δεκτὴ πρότασις τοῦ κ. Κουλουμβάκη νὰ ἐκβληθεῖ τῆς αἰθούσης ὁ βουλευτής. Οὗτος ὅμως δὲν συνεμορφώθη καὶ ἐκακοποιήθη διαφυγὼν μὲ προστασίαν τῆς φρουρᾶς εἰς ἄλλην αἴθουσαν ὅπου καὶ τοῦ παρεσχέθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι.

Πρόσφυγες ἐκ τοῦ παραπετάσματος

ΓΕΝΕΥΗ. Ὁ Διεθνὴς Ὀργανισμὸς Προσφύγων ἀνεκοίνωσεν, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος θέρους 30.000 πρόσφυγες προερχόμενοι ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἰσῆλθον εἰς στρατόπεδα ἐκτοπιζομένων ἀτόμων.

Θεάματα

ΡΕΞ «Ταϊτή» μὲ τοὺς Τζὼν Χοὺλ καὶ Τσάρλς Λῶττον (μὲ ἕνα πλῆθος ἀπὸ λάγνες Χαβανέζες).

ΙΝΤΕΑΛ «Πάντα σ' ἀγαποῦσα» μὲ τοὺς Γκάρυ Κοῦπερ καὶ Τερέζα Ράιτ.

Αἱ ἐπιχειρήσεις

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Τὰ ἐθνικὰ τμήματα κατόρθωσαν νὰ καταλάβουν αἰφνιδιαστικῶς τὴν κυρίαν κορυφογραμμὴν Σουλίου ἀναγκάσαντα τοὺς συμμορίτας νὰ τραποῦν πρὸς βορρᾶν μὲ βαρείας ἀπωλείας.

Μικραὶ ἀγγελίαι

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δωμάτια εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως, μὲ ἐνοίκιον προπληρωτέον δι' ἓν ἔτος. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ὅπως προσκομίζουν εἰς τὰ γραφεῖα μας σημείωμα μὲ τὴν διεύθυνσίν των τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, ἐπάγγελμα κ.λ.π. στοιχεῖα.

ΚΑΤΣΑΪΤΗΣ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΟΛΟΜΑΛΛΑ 3Δ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
Δρχ. 3.800 — ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΓΡΑΒΑΤΕΣ, ΠΟΥΛΟΒΕΡ, ΣΑΚΚΑΚΙΑ ΟΛΟΜΑΛΛΑ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΑΓΓΛΙΑΣ 4.900
ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΚΑΜΠΑΡΤΙΝΑ ΔΡΑΧ. 600
ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΠΟΛΥΕΣΤΕΡ ΔΡΑΧ. 450
ΚΟΤΛΕ ΤΖΙΝ ΜΠΟΥΦΑΝ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ
ὅλα μας τὰ εἴδη σὲ καταπληκτικὲς τιμὲς
ΜΑΙΖΩΝΟΣ — ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ
(Ἔναντι Δημαρχίας) — ΠΑΤΡΑΙ

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Διευκολύνσεις γιὰ νέες μητέρες στὴν Γερμανία

ΙΔΙΩΣ ΟΤΑΝ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

ΒΟΝΝΗ. Ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1979 οἱ ἐργαζόμενες μητέρες στὴν ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας θὰ διαθέτουν περισσότερο χρόνο γιὰ τὰ νεογέννητά τους.

Ἡ σχετικὴ ἀπόφαση τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως προβλέπει γιὰ τὴν ἐργαζόμενη ὑποψήφια μητέρα ἕξη ἑβδομάδες —ἄδεια πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἑξάμηνη ἄδεια μετὰ τὸν τοκετό. Παρόμοιες διευκολύνσεις ποὺ εὐνοοῦν τὶς γεννήσεις ἔχουν εἰσαγάγει ἤδη καὶ πολλὲς ἄλλες Εὐρωπαϊκὲς χῶρες. Στὴ Γερμανία πάντως, αἱ ἐν λόγῳ διευκολύνσεις δὲν ἐγένοντο γενικὰ δεκτὲς μὲ ἐνθουσιασμό. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἰδία, τὶς ἐπέκριναν γιατὶ ἀφίνουν ἐπὶ ὁλόκληρους μῆνες κενὲς τὶς θέσεις ἐργασίας ἀφοῦ οἱ νέες μητέρες μετὰ τὴν ἄδειά τους θὰ μποροῦν νὰ ἐπιστρέφουν σ' αὐτές.

Γιὰ τὶς νέες μητέρες πάντως ἡ νέα ρύθμιση ἀποτελεῖ σημαντικὴ διευκόλυνση ἀφοῦ ἐπὶ ἕξη ὁλόκληρους μῆνες θὰ μποροῦν νὰ ἀσχοληθοῦν ἐντατικὰ μὲ τὸ μωρό τους καὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ προστατεύονται κατὰ τῆς ἀπολύσεως θὰ παίρνουν κι' ἕνα μισθὸ ὡς 750 μάρκα κατὰ μῆνα, δηλαδὴ περὶ τὶς 15.000 δραχμές.

Στὴν ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ποσοστὸ 34ο)ο τῶν ἐργαζομένων εἶναι γυναῖκες, οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτές, ὅταν γινόντουσαν μητέρες, ἦσαν, ὡς τώρα ὑποχρεωμένες νὰ ἐγκαταλείψουν τὴ δουλειά τους γιατὶ τὸ κράτος πολὺ λίγη βοήθεια παρεῖχε στὶς νέες ἐργαζόμενες μητέρες. Μιὰ ἄδεια 14 ἑβδομάδων μετὰ τὸν τοκετὸ μὲ πλήρεις ἀποδοχές. Αὐτὴ ἦταν ὅλη ἡ βοήθεια.

Ἐδῶ καὶ κάμποσο καιρὸ ὅμως ἡ γερμανικὴ κυβέρνηση προσανατολίζεται στὴν καθιέρωσι ἑνὸς «μητρικοῦ μισθοῦ» ἀπὸ 300 μάρκα, δηλαδὴ 6.000 δρχ. γιὰ τὰ πρῶτα τρία χρόνια τοῦ κάθε παιδιοῦ. Ὡς τώρα ὅμως κανένας δὲν ξέρει, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καλυφθῇ αὐτὴ ἡ δαπάνη τῆς φροντίδας τῶν νεογέννητων. Τὸ κακό, ὡς τὴ στιγμή, ἀντιμετωπίζεται μὲ τὸ θεσμὸ τῆς «Μητέρας τῆς ἡμέρας», τῶν μητέρων δηλαδή, ποὺ δέχονται στὴν οἰκογένειά τους καὶ φροντίζουν καὶ παιδιὰ ἐργαζομένων μητέρων.

Ὁ μητρικὸς μισθὸς τῶν 300 μάρκων κατὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου θὰ αὐξάνη διὰ τὸ δεύτερο καὶ τὸ τρίτο ἢ τέταρτο παιδί. Μὲ τὸ χρηματικὸ αὐτὸ κίνητρο ἡ γερμανικὴ κυβέρνηση ἐλπίζει νὰ παρακινήση τὰ νεαρὰ ζεύγη στὴν τεκνοποιΐα, δεδομένου ὅτι ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἶναι ἡ Εὐρωπαϊκὴ χώρα μὲ τὸ μικρότερο ποσοστὸ γεννήσεων. Τὸ 1977 γεννήθηκαν 580.000 παιδιὰ ἤτοι 20.000 λιγότερα ἀπὸ τὸ 1976.

Προοδευτικώτερη νομοθεσία στὸν τομέα αὐτὸν ἔχουν ἡ Σουηδία καὶ ἡ Αὐστρία. Στὴ Σουηδία, ἡ Μητέρα ἢ ὁ Πατέρας, ἀδιάφορον, μετὰ τὸν τοκετὸ δικαιοῦται ἀδείας 8 μηνῶν μὲ ἀποδοχὰς τὸ 90ο)ο τοῦ μισθοῦ του.

Στὴν Αὐστρία οἱ ἐργαζόμενες μητέρες παίρνουν, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ παιδιοῦ του, ἕνα μηνιαῖο ἐπίδομα ποὺ κυμαίνεται μεταξὺ 2.500 σελληνίων γιὰ τὶς παντρεμένες, ὡς 3.700 σελλήνια, γιὰ τὶς ἀνύπαντρες ἢ χῆρες (1 σελλήνι 2 δραχμές).

Ἡ κυρία Ἄντγιε Χοῦμπερ ὑπουργὸς νεολαίας καὶ οἰκογενείας τῆς ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας θέλει νὰ καθιερώση καὶ στὴ Γερμανία τὴν ἄδεια γιὰ τὴν μητέρα ἢ καὶ γιὰ τὸν πατέρα μετὰ τὸν τοκετό, μὲ τὴν δικαιολογία, ὅτι θὰ ἦταν ἀνόητο νὰ διακόπτη τὴν δουλειὰ τῆς μιὰ γυναίκα μὲ πολὺ μεγαλύτερες προοπτικὲς καρριέρας ἀπὸ τὸν σύζυγό της.

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

"Εκθεση θέμη Κελέκη

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΟΙΑ εἶναι τὰ συστατικὰ στοιχεῖα ποὺ δίνουν σ' ἕνα ἀντικείμενο τὴν ἰδιότητα τοῦ «ἔργου τέχνης»; Φυσικά, δὲν ἀναφερόμαστε στὴν «ὕλη» ἀπ' τὴν ὁποία κατασκευάστηκε, οὔτε στὸν «τρόπο» ποὺ αἰσθητοποιεῖ τὴν ὑπόστασή του. Ἡ ἐρώτηση πηγαίνει πέρα, στὸ γενικὸ χαρακτηρισμό: Ποιὸ ἢ ποιὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ποὺ ὅταν ὑπάρχουν θεωρεῖται ἕνα ἔργο «καλλιτέχνημα» κι' ὅταν δὲν ὑπάρχουν κατατάσσεται στὴν τάξη τῶν ἀναλώσιμων προϊόντων τῆς βιομηχανίας; Ὅσοι δὲν νοστιμεύονται τὴν «τέχνη», θ' ἀπορήσουν ποὺ ὑπάρχουν ἄνθρωποι πρόθυμοι νὰ φξείρουν τὴ φαιά τους οὐσία γιὰ τέτοια ζητήματα...».

Ἐπειδὴ ὅμως κανένα ζήτημα, δὲν ὑπάρχει ποὺ νὰ μὴ κλείνει μέσα του ἕνα «πρόβλημα» ποὺ ν' ἀπαιτεῖ τὴ λύση του, γι' αὐτὸ καὶ οἱ πραγματικοὶ καλλιτέχνες, ἀφιερώνουν ὁλόκληρη τὴ ζωή τους στὴν προσπάθεια νὰ λύσουν αὐτὸν τὸν «Γόρδιο δεσμό» ποὺ ἀτέλειωτα τοὺς βασανίζει. Ἕνας τέτοιος εἶναι καὶ ὁ ΘΕΜΗΣ ΚΕΛΕΚΗΣ. Κινεῖται σ' ἕνα κόσμο μὲ πολλὲς περιστροφές καὶ φωτοσκιάσεις. Τέμνει ἁπλὰ καὶ ξεκάθαρα αὐτὸ ποὺ ζωγραφίζει, δίνοντάς του τὴ θεσμολογικὴ ἀνάλυση τῆς «στιγμῆς» ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὶς γνώσεις του κι ἀπὸ τὰ ὅσα ἀπόχτησε μὲ τὸν διαρκῆ μόχθο του. Ἔτσι τὰ ὁμόλογά του γίνονται πραγματικὰ «ἔργα τέχνης» προκαλώντας τὴν ἀνάλογη ψυχικὴ στάση μας ἀπέναντί τους. Ἂν ὁ ΚΕΛΕΚΗΣ ζοῦσε στὴν ἐποχὴ τῆς ἀναγέννησης δὲν θὰ γινόταν παραδεκτὸς ὁ τρόπος ποὺ ἀπεικονίζει τὰ ἀντικείμενά του. Ὄχι γιατί — ὅπως θὰ λέγαμε— τότε, δὲν εἶχε ἔρθει ἡ «ὥρα» τῆς ΣΠΑΤΟΥΛΑΣ, ἀλλὰ γιατὶ ἐμεῖς δὲν θὰ πρεσβεύαμε μιὰ τέτοια θεωρία γιὰ τὴ φύση καὶ τὸν προορισμὸ τῆς εἰκαστικῆς τέχνης ποὺ ὁ κόσμος τοῦ «τότε» δὲν τὴ χώραγε κι' ὁ τωρινὸς τὴ χωράει. Εἶναι ὅμως γνωστὸ ὅτι κανένα ἔργο δὲν ἔχει καθ' ἑαυτὸ τὴν ἀντικειμενική του ὑπόσταση, τὴν κάποια ὁρισμένη ἰδιότητα ἢ ὁρισμένο ποιὸν ὀφειλόμενο στὴ σύσταση τῆς ὕλης, ποὺ νὰ τὸ διαχωρίζει ἀπ' ὅλα τὰ λίγο ἢ πολὺ ὅμοιά του. Ὁ καλλιτέχνης τοῦ δίνει (ὅταν τοῦ δίνει) τὴν «ἰδιότητα» ἀνάλογα μὲ τὸ ταλέντο του καὶ τοὺς ψυχικοὺς κ